

PAVLÍKOVSKÁ RADNICE

Informační list městyse Pavlíkov 1/2023

PANELKA

Z JEDNÁNÍ ZASUPITELSTVA

Dne 30.11.2022 zastupitelstvo na svém jednání

- neschválilo odpuštění nájmu z nebytových prostor KD Pavlíkov
- schválilo navýšení příspěvku o 100 000 Kč na provozní náklady chodu ZŠ a MŠ Pavlíkov

- schválilo rozpis termínů konání zastupitelstva na rok 2023

Leden	25. 1. 2023	únor	22. 2. 2023
Březen	29. 3. 2023	duben	26. 4. 2023
Květen	31. 5. 2023	červen	28. 6. 2023
Červenec	x	srpen	x
Září	27. 9. 2023	říjen	25. 10. 2023
Listopad	29. 11. 2023	prosinec	20. 12. 2023

- schválilo vložit částku 14 000 000,- Kč na vkladový účet České spořitelny a.s. na dobu 6 měsíců s úrokovou sazbou 5,8%
- vzalo na vědomí rozhodnutí valné hromady VSOR o stanovení cen na rok 2023 vodného 58,88,- Kč/m³ a stočného 56,66,- Kč/m³ vč. DPH
- schválilo vstup Městyse Pavlíkov do Svazku obcí Křivoklátska
- schválilo uzavření smlouvy s EP Energy a.s. IČ 27386643, Klimentská 1216/46, 110 02 Praha 1, jejímž předmětem je dodávka elektřiny pro odběrná místa ve vlastnictví Městyse Pavlíkov.

Dne 21.12.2022 zastupitelstvo na svém jednání

- schválilo snížení nájemného z nebytového prostoru cukrárny v přízemí budovy úřadu Městyse Pavlíkov
- vzalo na vědomí žádost na prodej části pozemku p. č. 2502/4 v k.ú. Pavlíkov v majetku Městyse Pavlíkov, s tím, že bude řešeno po dokončení 3 etapy rekonstrukce Panelové komunikace
- schválilo rozpočet Městyse Pavlíkov na rok 2023
- příjmy ve výši 34 000 000,- Kč
- výdaje ve výši 38 000 000,- Kč
- rozdíl 4 000 000,- bude pokryt z rezervy minulých let
- zůstává rezerva-ve výši 13 000 000 Kč

V rámci schváleného rozpočtu na rok 2023 je plánována řada projektů v různém stádiu rozpracovanosti např.

- revitalizace školní zahrady v ZŠ Pavlíkov-víceúčelové hřiště
- obnova místní komunikace v Pavlíkově (Panelka)–3 etapa
- rekonstrukce chodníku u silnice III/2333 v Pavlíkově (od budovy úřadu Městyse Pavlíkov až k areálu SK Pavlíkov)

- opravy komunikací ve všech obcích Městys Pavlíkov
- mnoho dalších drobnějších akcí

-schválilo rozpočtový výhled Městys Pavlíkov na roky 2023–2024

-schválilo rozpočet na rok 2023 a střednědobý výhled na roky 2023–2024 příspěvkovým organizacím Městys Pavlíkov – ZŠ a MŠ Pavlíkov a VHČ Pavlíkov

-schválilo finanční příspěvky spolkům Městys Pavlíkov na rok 2023

-schválilo uzavření dodatku č. 21 s Marius Pedersen a.s. Nádražní 878, Kralovice, 331 41, jejímž předmětem je navýšení ceny za odvoz a zneškodnění komunálního odpadu

-schválilo uzavření dodatku č. 2 s EKOSTAVBY Louny s.r.o. IČ 10442481, Václava Majera 573, 440 01 Louny, jejímž předmětem je navýšení ceny o 80 415,82 Kč bez DPH na stavbu obnova místní komunikace (Panelka 1 a 2 etapa)

-schválilo částku ve výši 8 000 Kč Městské knihovně Rakovník na nákup, zpracování a distribuci knihovních fondů pro knihovnu Pavlíkov pro rok 2023

-schválilo koupi nemovitosti č.p. 40 v k.ú. Pavlíkov za cenu 1 690 000,-

Dne 25.1.2023 zastupitelstvo na svém jednání

-schválilo jmenování hodnotící komise pro posouzení a hodnocení nabídek v rámci výběrových řízení ve složení: předseda Aleš Zábločský, členové: Michal Šarlingr, Luboš Gebhart, Alena Svobodová a Hana Vejříková

-schválilo prodej pozemku p. č. st. 82 v k. ú. Ryšín

-schválilo vypsání podlimitního řízení na výběr zhotovitele stavby „obnova komunikace – panelová cesta III. etapa Pavlíkov“

-schválilo podání žádosti o poskytnutí podpory z MMR ČR do vhodné výzvy v programu Podpora rozvoje regionů, popřípadě v jiném vhodném dotačním programu, prostřednictvím společnosti ISES, s.r.o. IČ 64583988, M. J. Lermontova 25, 260 00 Praha 6 za celkovou cenu 103 000 Kč bez DPH na stavbu „obnova komunikace – panelová cesta III. etapa Pavlíkov“

-schválilo vypsání podlimitního řízení na výběr zhotovitele stavby „Rekonstrukce chodníku u silnice III/2333 Pavlíkov“

-schválilo podání žádosti o poskytnutí podpory ze Státního fondu dopravní infrastruktury ve vhodné výzvě vypsané v roce 2023, popřípadě v jiném vhodném dotačním programu, prostřednictvím společnosti ISES, s.r.o. IČ 64583988, M. J. Lermontova 25, 260 00 Praha 6, za celkovou cenu 82 000 Kč bez DPH na stavbu „Rekonstrukce chodníku u silnice III/2333 Pavlíkov“

-schválilo vypsání podlimitního řízení na výběr zhotovitele stavby „Revitalizace školní zahrady ZŠ a MŠ Pavlíkov – víceúčelové hřiště“

- schválilo prodloužení smlouvy o výpůjčce spolku Fotbal Park Pavlíkov z. s. IČ 05519730 Školní 2025, 269 01 Rakovník na 10 let
 - schválilo změnu otevírací doby KD Pavlíkov
 - schválilo úpravu pravidel a veřejnoprávní smlouvy na poskytování finančního příspěvku na pořízení domovní čističky odpadních vod, jejímž předmětem je navýšení finančního příspěvku ve výši 40 000 Kč
 - schválilo zpracování vstupní analýzy a návrhových opatření v odpadovém hospodářství Městyse Pavlíkov společností ARCH Consulting s.r.o., Služtická 873/6, Praha 10, 100 00, IČ 28779479 za cenu 30 000 bez DPH
 - schválilo vypsání zadávací řízení na pořízení traktoru a příkopového ramena pro VHČ Pavlíkov.
-

MUDr. Lydie Ludačková opět ordinuje v Pavlíkově, v roce 2023 je v ordinaci každé sudé pondělí v čase 14:00–16:00 hod.

Prezidentské volby 2023 v naší obci

1 kolo volební účast	78,09 %
2 kolo volební účast	78,84 %

kandidáti	1. kolo		2. kolo	
Pavel Petr Ing	180 hlasů	27,23 %	321	48,19 %
Babiš Andrej Ing	295 hlasů	44,62 %	345	51,80 %

Přehled změn obyvatelstva v roce 2022

část obce	k 1. 1.	naroz.	přistěh.	úmrtí	odstěh.	k 31.12.
Pavlíkov	681	5	26	-2	-18	692
Chlum	120	0	3	-2	-3	118
Ryšín	68	0	0	0	-5	63
Skřivaň	123	1	6	-2	-3	125
Tytry	41	0	1	-1	0	41
celkem	1033	6	36	-7	-29	1039

Pravidla pro poskytování finančního příspěvku na pořízení domovní čistírny odpadních vod

Zastupitelstvo Městysu Pavlíkov schválilo usnesením č. 11/2023 ze dne 25. 1. 2023, pravidla pro poskytování finančního příspěvku na pořízení domovní čistírny odpadních vod

Poskytovatelem příspěvku je Městys Pavlíkov. Zdroj pro poskytnutí příspěvku jsou finanční prostředky městyse. Podmínkou poskytnutí příspěvku na domovní čistírny je schválení příspěvku v rozpočtu městyse v daném kalendářním roce.

Při vyčerpání schválení finanční částky v kalendářním roce se žádost posouvá do dalšího kalendářního roku, pokud nebude zastupitelstvem tato částka navýšena. Žádosti budou vyřizovány v pořadí podle podávání žádostí na úřad Městysu Pavlíkov.

Podaná žádost bude přezkoumána a podléhá schválení zastupitelstvem městyse. Na poskytnutí příspěvku není právní nárok a poskytovatel si vyhrazuje právo jednotlivé žádosti se zdůvodněním zamítnout.

Nelze žádat o navýšený příspěvek na čistírnu odpadních vod, pokud rozhodnutí o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nabylo právní moci před dnem schválení usnesení č. 11/2023 ze dne 25. 1. 2023.

Finanční příspěvek ve výši **40. 000,-** Kč na pořízení domovní čistírny odpadních vod pro jeden rodinný dům s č.p./č.e., se žadateli poskytne při splnění níže uvedených podmínek:

1. Příjemce příspěvku

-Příspěvek se poskytuje pouze fyzickým osobám, občanům obcí Chlum, Ryšín, Skřivaň a Tytry. Je poskytován pouze na dům, ve které mají nahlášený trvalý pobyt.

V době podání žádosti musí mít občan trvalý pobyt v obcích Chlum, Ryšín, Skřivaň a Tytry.

2. Účel a podmínky příspěvku

-Příspěvek bude poskytnut na pořízení domovní čistírny odpadních vod, které splňují požadavky vyplívajících ze závazných právních předpisů zákona č. 254/2001 Sb. o vodách. Čistička odpadních vod musí mít odpovídající certifikaci.

-Domovní čistírna odpadních vod bude realizována na základě povolení k provedení stavby vodního díla a vypouštění odpadních vod se bude řídit povolením k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních (případně k jejich akumulaci v nádrži s jejich následným využitím pro zálivku pozemku).

-Příspěvek nebude poskytován na domovní čističky odpadních vod, které nebudou povoleny příslušným úřadem.

-Příspěvek je možné poskytnout pouze jednou pro jednu nemovitost k bydlení.

-V případě sdružení více rodinných domů do jedné čističky odpadních vod odpovídá výše poskytnutého příspěvku součtu pro jednotlivé rodinné domy.

3. Postup při poskytování příspěvku

Finanční příspěvek bude poskytnut na základě žádosti vlastníka objektu, po předložení povinných dokladů:

*Povolení k provedení stavby vodního díla a vypouštění odpadních vod

*Certifikát domovní čističky odpadních vod

*Faktury o zaplacení domovní čističky odpadních vod

Příspěvek se poskytuje bezhotovostním převodem na účet žadatele o příspěvek.

S žadatelem bude uzavřena veřejnoprávní smlouva o poskytnutí příspěvku podle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném znění.

4 Kontrola čerpání příspěvku

Doba udržitelnosti domácí čističky odpadních vod je stanovena na 5 let ode dne poskytnutí příspěvku. Po tuto dobu musí čistička odpadních vod splňovat funkční a provozní podmínky v souladu s platnou legislativou.

V případě převodu nemovitosti na jiného vlastníka (spoluvlastníka) v průběhu doby udržitelnosti budou povinnosti původního vlastníka přecházet na nového vlastníka spolu s převodem vlastnických práv k nemovitosti. Odpovědnost za dodržení této podmínky leží na příjemci dotace.

Příjemce příspěvku je povinen kdykoliv po dobu udržitelnosti umožnit poskytovateli dotace kontrolu technického stavu čističky odpadních vod, umožnit odebrat vzorky vypouštěných odpadních vod.

Jakost vypouštěných odpadních vod bude dokladována rozbořem odpadních vod v rozsahu minimálně jeden rozbor ročně po dobu udržitelnosti příspěvku 5 let.

Tyto doklady budou každý rok dodány na úřad Městyse Pavlíkov po dobu udržitelnosti příspěvku.

Při zjištění nedostatků při provozování čističky odpadních vod (např. nedodání potvrzení rozboru odpadních vod) může obec požadovat vrácení celého nebo části finančního příspěvku na domovní čističku odpadních vod, jestliže ani po předchozí výzvě k nápravě příjemce příspěvku při provozování čističky odpadních vod ve stanovené lhůtě (min. 15 dnů) neodstraní.

Odpadové hospodářství

System svozu odpadů od občanů zůstal jako v roce 2022. Občané si sami určují počet svozů. Upozorňujeme, kdo ještě neudělal ohlášení svozů pro letošní rok, aby tak co nejdříve učinil. Informace podá na úřadě městyse p. Svobodová.

Připomínáme možnosti svozů:

<u>četnost</u>	<u>známka</u>	<u>cena</u>
1x za týden kombinovaný	zelená	3.744,-
zima 1x týdně, léto 1x za 14 dní	červená	2.880,-
1x za 14 dní	žlutá	1.872,-
1x za měsíc	modrá	864,-
nově zavedený letní svoz od 1.5. – 31. 10.	bílá	1.872,-

příjmy a náklady za likvidaci odpadů za obec rok 2022

poplatky od občanů	1 008 824,-
příjmy od společnosti EKO-kom /za tříděný odpad/	264 728,-
celkem příjmy	1 273 552,-
náklady na likvidaci odpadu	1 701 609,-
náklady na ostatní služby	43 408,-
celkem náklady	1 745 017,-

Stále produkujeme vysoký podíl směsného komunálního odpadu. Ve směsném komunálním odpadu můžeme nalézt ještě kolem 70 % recyklovatelných složek!!! Zlepšením separace recyklovatelných složek můžeme snížit produkci směsného komunálního odpadu až na 20-30 % a snížit naše náklady na odstraňování směsného komunálního odpadu.

Rok 2022 v galerii Jiří Anderle

3. 5. Jiří Anderle vystavil v expozici galerie nová díla z cyklu Nostalgický poetikon.
15. 5. odehráli muzikanti první koncert Jazzového léta v Pavlíkově. Na koncert přišlo přes 200 diváků a akci natáčela Česká televize.
21. 5. starosta v galerii přivítal nové občánky městyse.
6. 8. se v galerii uskutečnil svatební obřad.
11. 9. na druhém koncertu jazzového léta vystoupila i zpěvačka Jitka Zelenková. Opět bylo plně obsazeno, více jak 200 diváky.
27. 11. v galerii byla po dobu adventu výstava papírových betlémů.
V roce 2022 Galerii Jiří Anderle navštívilo 1 541 návštěvníků.

Uskutečněné akce:

27. 11. v prostorách u kostela proběhl tradiční vánoční jarmark.

27. 11. KŘIVOKLÁTŠTÍ HUDCI zahráli v kostele sv. Kateřiny

27. 11. – 6. 01. 2023 v Galerii Jiří Anderle byla instalována výstava betlémů ze sbírky pana Richarda Hrdličky, v kostele potom betlém paní Hany Korfové

29. 11 a 13. 12. 2022 proběhly Cestovatelské večery v Pavlíkově

31. 12. 2022 se sešli obyvatelé u silvestrovského ohňostroje a přípitku u kostela

4.2.2023 byla v KD Pavlíkov soutěž o nej...řezy a zábava s karaoke

Připravované akce:

Spolek žen zve:

7. 3. v prostorách městyse na přednášku od 17:00. přednášet bude zahradnice paní Šulcová, téma bude práce v zimním a jarním období

1. 4. v prostorách městyse na velikonoční výstavu tradičně prodej velikonočního zboží a občerstvení

10.6. na Dětský den v areálu Hůrka

Městys Pavlíkov a Miroslav Aksamit Vás zvou na loutkové divadlo O perníkové chaloupce, v sobotu **18. 3. 2023** od 10:15 hod do prvního patra úřadu městyse. Představení je vhodné pro děti od 3 let. Po představení si děti odnesou perníček.

Benefiční výstava obrazů a fotografií

**zveme vás na benefiční výstavu
obrazů a fofografií**

PAVLÍKOV / úřad městyse
3. března – 19. dubna 2023

vystavují studenti Hany Dankové
z Univerzity třetího věku na VŠE v Praze

Mírka Horová • Sylvie Nouzová • Dagmar
Erbáková • Hana Danková • Eva Erbáková
• Hana Květová • Petr Kaněra •
Marcela Macháčková
a fotograf Peter Erbák

/přijďte si vybrat obrázek, stačí potvrzení o daru na kterkoliv nabízených účtů/

Pozvánka na benefiční výstavu obrazů a fotografií studentů Hany Dankové z Univerzity třetího věku na VŠE v Praze. Pavlíkov-úřad městyse **od 3. 3. do 19. 4. 2023**

4. 3. 2023 Sportovní karneval

SK PAVLÍKOV
VÁS SRDEČNĚ ZVE **4. BŘEZNA 2023** NA

**SPORTOVNÍ
KARNEVAL**

KDE: KD PAVLÍKOV OD 20:00
BOHATÁ TOMBOLA
K TANCI A POSLECHU HRAJE: **JAN FERNET a spol.**

VSTUPNÉ 150 Kč

Masopust v Chlumu a Ryšíně 4. 3. 2023 od 13:00

SDH Chlum - Ryšín
a Ryšínský muzejní spolek
zvou všechny občany domácí i přespolní na

Masopust v Chlumu a Ryšíně
Který se koná 4. 3. 2023 od 13.00
Průvod vyrazí z Chlumu od Kulturního domu, bude pokračovat přes Chlum, Ryšín a dolní Chlum a bude zakončen v KD Chlum, kde bude následovat volná zábava

Z historie

Vzpomínky pana Zikána, který má kořeny v Pavlíkově.

- pokračování IV.

Zanedlouho jsme došli do Helmstedt. Byla noc, zima, chtělo se nám spát a měli jsme hlad. Šli jsme se přihlásit na policejní stanici. K našemu zklamání nám řekli, že s námi nemají co dělat, že patříme pod anglické úřady. Jindra převzal velení. Rozhodl, že když nás tady nechtějí, pojedeme dál. Věděl, že mám od Soni adresu do Holandska. Na mapě jsme zjistili, že nejkratší cesta do Holandska je přes Osnabrück, na kterou máme snad dost peněz. Vlak ještě nevyjel z nádraží a my jsme spali. S krátkou zastávkou v Hannoveru jsme dorazili do Osnabrückeru ještě za světla. Na hranice bylo daleko, koupili jsme dvě jízdenky a osobním vlakem tentokrát až na konečnou v Německu.

Tady jsme se vydali ve tmě k holandským hranicím. Nevím, jak jsme šli dlouho. Cesta končila u kanálu, který podle nás asi tvořil hranici. Co teď? Jindra mně řekl, abych zjistil, jak je kanál hluboký. Svlékl jsem ze sebe vše, co jsem měl a v polovině listopadu v noci jsem udělal první krok do vody kanálu, který snad neměl dno, někde na hranicích Německa a Holandska. Byl jsem rád, že jsem uměl plavat a dostal jsem se zpět na břeh. Jediné řešení bylo, jít podle kanálu a najít most po kterém přejdeme, když nebude hlídáný. S rozdílem přechodu ve Vejprtech a hranicích rusko-anglické zóny, odpověď na otázku, jestli nás chytanou byla, zase nás pustí. Došli jsme k mostu a nikde nikdo. Jsme v Holandsku! Nevím, jak jsme pochodovali dlouho. Nevěděli jsme, kde jsme a kam jdeme. Byla zima a také hlad. Snad někdy kolem půlnoci jsme došli do města Enschede, kde budeme muset náš plán vzdát a přihlásit se na policii. Poslední peníze jsme utratili v Německu a kdo ví, kde je Hengelo? Na náměstí bylo několik šipek ukazujících směr do okolních měst a vzdálenost. Jedna z nich ukazovala, že do Hengelo to není ani 20 km, měli jsme naději, že cíle dorazíme. Do Hengelo jsme dorazili brzy ráno a neměli jsme potíže najít továrnu, kde pán, kterého jméno jsem měl na druhé straně fotografie Soni, pracuje. Tady jsem převzal vedení já, neboť Jindra měl právem obavy, že s jeho němčinou by nás považovali za Němce, a to v roce 1948 nebylo v Holandsku s čím se chlubit. Oba muži v uniformách byli překvapeni naší návštěvou. Když jsem jim s mojí němčinou řekl, kdo jsme a jak jsme se sem dostali, nabídli nám čaj, a to nejlepší—cigarety.

Před osmou hodinou se otevřela brána. Přicházeli lidé, ale náš pán mezi nimi nebyl. Na moji otázku, kde pán je, po telefonickém rozhovoru vrátného s někým na druhé straně drátu odpověď, že tento týden je v Praze. Čekat na vrátnici to nešlo, tak jsem požádal vrátného, jestli by nám mohl sehnat jeho adresu domů. Tady nebyl tak přátelský a ochotný, ale po několika vteřinách zvedl telefon a

adresu nám obstaral. S adresou a fotografií Soni jsme se vydali hledat dům našeho spasitele.

Hengelo není veliké město, po hodině jsem zmáčkl tlačítko zvonku u dveří veliké vily se zahradou. Přišla nám otevřít starší paní. Netrvalo to dlouho a byli jsme pozváni dovnitř. V pokoji nás přivítala vysoká blondýna. Představila sen nám jako manželka pána, kterého hledáme. Vyptávala se nás na naše cestování. Řekla nám, že nám jistě její manžel pomůže, ale že musíme nejdříve dostat povolení k pobytu a pro to se musí do Rotterdamu. Bylo poledne, když nám ukázala dvě koupelny, neboť bylo znatelné, že nám hygiena chybí. Jindra neměl na sobě kapku vody od té doby, co jsme vyjeli z Chemnitz. Dala nám každému čisté prádlo manžela a zavedla nás do ložnice pro hosty. Byl čtvrtek, dva týdny od té doby, co jsme opustili Prahu. Poprvé v posteli, aniž bychom se museli mít strach. Plán byl následující. Druhý den vlakem do Amsterdamu za bratrem naší hostitelky, který nám pomůže dál. V pátek nás paní odvezla autem na nádraží, koupila jízdenky do Amsterdamu a dala nám několik guldenů, adresu jejího bratra a dopis pro něj. Do Amsterdamu jsme přijeli odpoledne. Ani tady jsme neměli potíže najít dveře našeho nového hostitele. Pán byl lékař a paní byla také zaměstnaná. Dvě malé děti. Já jsem zůstal bydlet tady, ale Jindra se musel stěhovat o několik ulic dál, kam ho paní odvedla. Druhý den v sobotu mi dal pan doktor guldeny a adresu kde byl Jindra. Také on měl peníze, a tak jsme vyrazili na prohlídku města. Na večeri jsme se vrátili k panu doktorovi, který nám dal informace, kde požádat o povolení k pobytu a práci v Rotterdamu. Dostali jsme zase peníze a v pondělí ráno jsme vyrazili. Tady se ale štěstí na nás obrátilo zády a kosa padla na kámen. Místo povolení, jsme dostali dvě jízdenky na vlak do Enschede a dopis adresovaný tamní pohraniční strážní. Byli jsme více než zklamáni, ale žít zde ilegálně jsme zavrhlí.

Tak tedy zpět do Amsterdamu. Peníze jsme nepotřebovali, cestu vlakem platil holandský stát. V Enschede s námi všechno sepsali o našem útěku. Po večeri nás jeden z hraničářů odvedl do hospody, kde nahoře bylo několik pokojů. Tady jsme se ubytovali s instrukcí, přijít druhý den v 8 hodin na strážnici. Druhý den nám velitel posádky oznámil, že nás předá během několika dní německé Grente Polizei. Přes den jsme čekali na strážnici. Po večeri jsme šli zase do hotelu. Asi za tři nebo čtyři dny nás dva hraničáři odvezli jeepem k závoře, která dělila Holandsko od Německa. Závora se zvedla.

Jeden z policajtů ke mně natáhl ruku, přičemž jsem si myslel, že je to na přivítanou. K mému překvapení cvaknul náramek s řetězem na mém zápěstí, druhý konec dostal Jindra. Takto spoutaní jsme měli vlézt na zadní sedadlo do auta. Zanedlouho jsme byli na policejní stanici v Gronau. Zase sepsání protokolu o našem útěku. Tentokrát jsme nešli spát do hotelu ale do sklepa. Tady, ta

komůrka, do které mě strčili, mi připomínala sklep u nás doma. U stropu bylo malé zamřížované okénko a v těžkých, dřevěných dveřích malá dírka. Postel neměla pera a na prknech byly dvě deky a polštář bez povlečení. V rohu byl kbelík. Jindra měl svůj pokoj vedle. Nevěděl jsem, co bude. Asi za týden nás odvezli zase v železech dva policajti vlakem do Oldenburgu k anglickému vojenskému soudu. Německý advokát nám vysvětlil, co se bude dít. Dostaneme 14 dní! Až se nás soudce, který mluví anglicky zeptá jestli „guilty“ (vinen), máme odpovědět „guity“. To bylo první anglické slovo, které jsem vyslovil. Celý soud netrval víc než deset minut. Dostali jsme se do opravdového kriminálu. Sepsali s námi všechno, co jsme měli a museli jsme se s tím rozloučit. Vykoupat, což bylo jediné dobré a do uniformy. Můj pokoj byl jen o něco málo větší než ten v tom sklepe. Zase zamřížované okénko, ke kterému bych se nedostal, neboť strop byl vysoko a okénko až u něj. Postel byla ale postel. Zase dvě deky a polštář. Jelikož mi nebylo 21 roků, měl jsem celu sám pro sebe. Každodenní život byl zpestřený vycházkou na dvoře, jednou dopoledne a také po obědě. Chodilo se v kruhu, jeden za druhým s odstupem asi 2 metry. Mluvit bylo zakázáno. Po čtvrt hodině přišel befele – Halt, umdrehen, wieder maschiren! Tento čas patří k nejhorším dnům v mém životě. Jestli jsem se bál přechodu hranic, tady jsem se bál víc. Ještě jsem se ale nezabydlel a už jsem zase měl železa na rukou a maširoval vedle Jindry na nádraží k vlaku, kam nás z kriminálu přijel plný autobus. Po odpykání trestu a propuštění na svobodu jsme se měli přihlásit u I.R.O. – International Refugee Organization a požádat o azyl. Kancelář I.R.O. byla v Osnabrückeru a tak snad aby se ušetřily peníze za jízdenky, přidali nás na transport vězňů, který projížděl Oldenburgem do věznice v Osnabrückeru. Zase ty potupné a ponižující pohledy cestujících na nádraží. Náš vagón byl poslední a zvláštní. Prostředkem vagonu byla ulička a na její každé straně oddělení pro dva trestance, snad o něco větší, než je záchod ve třetí třídě s malým zamřížovaným okénkem u stropu, takže jsme neviděli ven. Do Osnabrückeru jsme přijeli za tmy. Na nádraží nás uvítala rota policajtů s bajonety a několik štěkajících vlčáků. V novém vězení se vše opakovalo. Tady jsem s Jindrou seděl od 8. do 16. prosince 1948. Přišel den, kdy jsem byl zase po dvou týdnech na ulici bez náramků na zápěstí – byl jsem na svobodě!

V kanceláři I. R. O. nás přivítala mladá Angličanka mluvící dobře německy. Řekla nám, že budeme muset čekat. Jindru zavolali do kanceláře prvního. Zase to trvalo dlouho a přišla řada na mne. U výslechu byli dva muži, kteří chtěli vědět vše od dne mého narození až do chvíle kdy jsem otevřel dveře u jejich kanceláře. Když bylo vše hotovo, dali nám dopis, adresu a nějaké peníze na tramvaj a autobus do tábora. Uprchlíky tábor v Osnabrückeru byl jeden z mnoha v Západním Německu pod patronátem I. R. O. Tábory. Lágry bývaly bývalá kasárna. Ten, kam jsme šli,

byl kousek za městem. Baráky byly přízemní, dlouhé. Uprostřed byla chodba, která končila v záchodech a umývárně. Na každé straně byly místnosti. Když jsme se s Jindrou přihlásili v kanceláři, dostali jsme kousek papíru a šli do skladu. Tady se opakovalo to, co jsme znali z kriminálu. Dostali jsme navíc kastrol, hrnek a lžíci. Takto vystrojeni jsme se přihlásili v baráku s číslem, které nám dali v kanceláři. Barák byl téměř prázdný. Domovník, Jindrovi a mě ukázal na místnost kam jsme se nastěhovali. Bylo tam asi 10 prázdných postelí a zima. Celou noc jsem si říkal až na tu svobodu, zlatý kriminál. Ráno k snídani, která se vydávala v kuchyni jsme si šli s hrníčkem ersatz, krajíček chleba a kostička mazlavého kunerolu. Po snídani jsme čekali hladoví na oběd. Do kastrolku jsme dostali sběračku německého „eintopf“, což mělo jedinou dobrou věc, že to bylo teplé. Zase krajíček chleba a kunerol. K večeři to vypadalo, a hlavně chutnalo, jako to v poledne, ale s trochu více vodou, ersatz, dva kousky chleba a co jiného než kunerol. Za týden nám „barákový“ oznámil, že máme jít na I. R. O. a vzít si sebou vše co máme. Tentokrát proces krátký. Dostali jsme zase dopis, adresu, jízdenky na vlak do Hannoveru, několik marek na tramvaj a autobus z tábora na nádraží a v Hannoveru z nádraží do tábora Buchholtz, který byl na okraji města. To byly poslední peníze, které jsem měl v ruce na několik příštích měsíců. Ve vlaku bylo příjemně. Tramvaj nás zavezla na konečnou. Tady jsme pokračovali pěšky. Prošli jsme branou D. P. Camp Buchholtz, náš nový domov. Na vrátnici v táboře jsme se přihlásili 23. prosince 1948. Ten samý tábor, ten samý proces, to samé vybavení. V kanceláři nám opět dali číslo baráku. Tábor, který byl menší než ten, ve kterém jsme byli, byl z veliké části obydlen. Převládali Poláci. Náš nový „barákový“ byl k našemu překvapení Čech. Kapitán Jiránek tady čekal s rodinou na návrat do Anglie. Po téměř dvou měsících jsem mluvil zase česky s někým jiným než s Jindrou. Náš pokoj měl osm železných postelí, ale zatím jen Jindru a mne. Strava byla o něco málo lepší než v Osnabrückeru. Jednou za měsíc jsme dostali škatulku 20 cigaret. Takže příděl na umření byl velký a na žití to nestačilo! Druhý den Štědrý večer, můj první bez rodičů, bez sestry, bez domova. Rozhodl jsem se, že bude lepší jet do města než ležet v posteli, dívat se do stropu a vzpomínat. Jediné, co jsem v Hannoveru znal bylo nádraží, kde jistě nebudu sám. V čekárně se tísnilo kolem kamen, ve kterých se spíš svítilo, než topilo několik lidí obojího pohlaví a různých národů, které sem osud zavál tak jako mne. Někdo utočil cigaretu /ze špačků nasbíraných a ulici/, která kolovala od úst k ústům, vždy o jednoho „šluka“ kratší. Vzpomínal jsem na tátu, mámu, sestru, na kamarády a Boženu v Praze. V této bídne situaci jsem byl na tom mnohem lepší než oni, neboť já jsem věděl, kde jsou, co dělají, zatím co oni nevěděli, jestli jsem vůbec ještě na tomto světě. To byl moje první Vánoce za hranicemi mojí vlasti. O týden později na Silvestra jsem zůstal „doma“. Rok 1949

byl nejprázdnějším časem v mém celém životě. Každý den byl stejný a dny v týdnu přestaly mít pojmenování. Vězeň v kriminále má před sebou datum, den i když je někdy daleko, který mu zase vrátí svobodu a já jsem nevěděl kdy ten den přijde, den, kdy budu zase moct žít tak, jako jiní lidé. Začátkem jara se naše československá skupina v táboře zvětšila. Mezi svobodnými přišlo také několik rodin, a tak jsme se museli s Jindrou přestěhovat do větší místnosti, bylo nás tam dvanáct. Nebyl jsem s každým kamarád, ale většinou jsme spolu vycházeli všichni dobře. Rok 1949 byl dlouhý, plný nic nedělání a čekání na možnost odjet z Německa, odjet kamkoliv pryč. Nikdo nebral. Akce pro svobodné „Westward Ho“ do Anglie dělat do uhelných dolů prozatímne skončila. V létě jsme často hráli kopanou (bosi) nebo volejbal. Šachy byl oblíbený druh zábavy a zkrácení času, a hlavně to nic nestálo. Léto přešlo a s ním i podzim. Vánoce byly za rohem. Na moje dopisy, které jsem psal americkým Sokolům za naši Jednotu, přišla odpověď v podobě několika C. A. R. E. balíčků. V každém balíčku mimo různých dobrot byla plechovka pravé kávy. Na schůzi bylo rozhodnuto, že se káva prodá, my budeme pít dál černý ersatz/meltu/ a za peníze se udělá na Štědrý večer bramborový salát. Evžen Hemerka se přihlásil, že se o to pokusí. Salát se Evženovi povedl, jenom byla škoda, že nebyly řízky nebo kapr. To byly moje druhé Vánoce bez domova. Vánoce 1949. Rok 1950 začal hezky jen na chvíli. Sokol mě odměnil za moji „obětavou práci“ týdnem školení cvičitelů od 15. do 20. ledna. Kurs vedl zkušený cvičitel Sokola Plzeň Václav Ženíšek. Ten v těchto místech u Mnichova byl za války v táboře Dachau jako vězeň. O příštích pěti dnech bych mohl psát dlouho, patřily k mým nejhezčím dnům v Německu z těch téměř tří let v lágrech.

Přišel měsíc únor s týdnem, ve kterém byl den výročí mého narození/21 let/. Nyní podle zákona jsem byl dospělý člověk! Jako překvapení k této události jsem se jednoho dne ráno probudil a zjistil jsem, že nemám vůbec nic, jen tmavě modré pyžamo. Pod postelí mi zůstal černý kufr, ve kterém jsem měl moje papírové dokumenty. Jedna postel byla prázdná, neustlaná. Nevím jak se ten „uprchlík“ jmenoval. Během noci odešel a s ním i můj kabát-Montgomerák, semišky, manšestrové sako, kde jsem měl v klopě zapíchnutý odznak, který nám všem hráčům S. K. Veleoslavín dal Fotbalový svaz za postup do I. Třídy. To mě snad mrzelo nejvíc. Ani pytel, ve kterém bylo moje veškeré oblečení nebyl u postele. Vzal jsem si Tomíkův kabát a boty a šel jsem na policii. Tady se mnou ani nic nesešli a dali mi kartičku s kterou jsem se měl hlásit v 9 hodin v kanceláři správy tábora. Dostal jsem jinou kartičku, s kterou jsem šel do skladu. Dostal jsem anglickou, vojenskou přebarvenou uniformu a pár bagančat. S tím jsem se vrátil do naší ubikace. Pyžamo se stalo mým spodním prádlem, u kterého jsem ustříhl nohavice, které sloužily místo ponožek jako onuce. Přišlo jaro a s ním také lepší

nálada, nové vyhlídky a naděje do života. Jednou přišli ke mně dva Ukrajinci z tábora Kosczusko, jestli bych s nimi hrál kopanou. Řekli mi, že mají mužstvo. Hráči byli různých národností a různých výkonů. Výhody byly všelijaké a jak kdy. Většinou jsme po zápase dostali něco k jídlu. Mohli jsme se osprchovat, takže tato situace se pro mě změnila o 100 % neboť jsem se koupal místo jednou týdně 2x. Za nějaký čas mi řekl jeden ze spoluhráčů, jestli bych nechtěl na dva týdny do táborové nemocnice. Když jsem mu řekl, že mě nic nebolí, on mi odpověděl, že to ví, že to nevádí, že v nemocnici je lépe než v lágru. To jsem mu věřil, a tak jsem přikývl, že ano. Hráč-doktor mě ta vzal na pozorování. To, že nemocnice je lepší než lágr, nebylo zdaleka výstižné. Postel měla péra, neproleželou matraci, veliký bílý polštář pod hlavu, dvě bílá prostěradla s měkkou dekou. Dostal jsem proužkované pyžamo. Na pokoji nás bylo asi tucet a myslím s tou samou nemocí jako já. V nemocnici pro lehké pacienty a tím jsem byl jistě já, byla možnost dobrovolně pracovat. Vybral jsem si tlačít vozík s léky k radosti Uršuly Lehmann a také k mojí, neboť jsme se hned při první jízdě skamarádili.

Jelikož jsem byl lehký pacient a také jsem pracoval, měl jsem povolené vycházky z nemocnice, což jsem využíval, když Uršula měla volno. Měla mě ráda. Řekl jsem jí hodně věcí z mého života. Naše přátelství rychle rostlo. Přišel čas opustit nemocnici, neboť při pozorování nic nenašli, také z toho důvodu, že nikdo nic nehledal. Vrátil jsem se do světa, který jsem znal již tak dlouho. Naše přátelství však trvalo.

Moje kamarádka bydlela v Kosczusko-lágru, kde pro zaměstnance nemocnice byly byty. Uršula měla malou útulnou garsoniéru. Sem návštěvy nebyly dovoleny. Když jsem prošel železnou oponou, projít kolem dveří domovnice nebylo nic. Na ten čas rád vzpomínám. Také tady to skončilo a snad k dobru nás obou. Já měl ještě stále jen obarvenou uniformu. Neměl jsem nic, co jsem jí mohl nabídnout. Uršula byla přeložena do Grohn u Bremeraven. Zůstali jsme ve spojení prostřednictvím dopisů i když pro mě bylo těžké sehnat peníze na známku. Život v táboře se nezměnil, jen byli jiní lidé. Některým se podařilo odjet do Austrálie, mezi nimi byl i Jindra. Také Toník Just který mě často „oblékal“ a Zdeněk Brydnák odjeli do Kanady. Pro mě to bylo daleko, neboť jsem doufal, že se situace u nás obrátí a já se vrátím domů, domů do Prahy. Jedna změna k lepšímu byla, že mě Ukrajinci opatřili práci popeláře v našem táboře za to, že jsem za ně hrál. Dostal jsem kombinézu, takže jsem nyní měl „dvoje šaty“. Boty, ale stále jen ty bagančata. Výplata byla každý pátek 10DM, ale sprcha každý den po práci. Nevím, co bylo lepší. Sbírat špačky jsem chodil na nádraží, kde byl větší provoz.

(text není jazykově upraven) dokončení příště

Prodej slepiček. Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant všechny barvy, Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska, cena od 249,- Kč/ks Prodej: 30.3., 27.4., 22.5. a 27.6.

Jana Varyšová

Účetnictví, daňová evidence, administrativa

tel.: 604578498

e-mail: ucetnictvirakovnicko@seznam.cz

www.ucetnictvirakovnicko.cz

IČ: 17335884

Veškeré elektromontážní práce vč. oprav

Revize elektro a hromosvodů, Projekty elektro a hromosvodů

Revize kotlů DAKON na tuhá paliva

Tel: 777 718 451, email: seidl.m@elektroseidl.cz

www.elektroseidl.cz

Zpravodaj Městyse Pavlíkov je registrován Ministerstvem kultury ČR od ev. č. MK ČR E 17381. Periodicita 4 x ročně. Vydal Městys Pavlíkov 270 21 Pavlíkov 185 IČO 244 210 dne 27. 2. 2023. Do zpravodaje přispěli: Aleš Záblocký, Alena Svobodová, Mgr. Jana Sýkorová, Text neprošel jazykovou úpravou. Pokud se chcete podílet na vydávání tohoto zpravodaje, popř. vložit svůj příspěvek, spojte se s p. Libuší Macákovou (tel. 737617519) nebo mail: limacako@centrum.cz